

גמ"ר 12036/12/21 - מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל אביב נגד מוחמד עודי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)
גמ"ר 12036-12-21 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי 14 מרץ 2023
נ' עודי

לפני כבוד השופט שני שטרן
המאשימה: מדינת ישראל פרקליטות מחוז תל אביב
באמצעות עו"ד סולי לביא

נגד
הנאשם: מוחמד עודי
באמצעות ב"כ עו"ד מסארווה עומר

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית בניגוד לסעיף 64 יחד עם סעיף 40 לפקודת התעבורה.

כעולה מכתב האישום, ביום 16.10.21, בסמוך לשעה 16:48, נהג הנאשם אוטובוס עירוני, ברחוב בן צבי בתל אביב, מכיוון מערב למזרח, בואכה צומת הרחובות בן צבי ופנחס.

הכביש בו נהג הנאשם הינו דו סטרי, הכולל ארבעה נתיבי נסיעה לכל כיוון, המופרדים באי תנועה.

שניים מבין ארבעת הנתיבים, בכיוון נסיעת הנאשם, מיועדים לנסיעה בכיוון ישר בצומת.

הנתיב בו נהג הנאשם, הינו שני משמאל, ומיועד לנסיעה ישר או שמאלה.

הצומת מרומזר.

אותה העת, בכיוון הנגדי, רכב על אופנוע, **מר יעקב מלכה ז"ל (להלן: "המנוח")**. בהתקרבו אל הצומת, משדלק האור הירוק בצומת, המשיך בנסיעה רציפה ישר, לכיוון הצומת.

עם הגיעו של הנאשם אל הצומת דלק אור אדום בשלושת הרמזורים לפניה שמאלה בצומת. ואילו, ברמזור לנסיעה ישר, דלק אור ירוק.

על אף האמור, לא ציית הנאשם להוראות האור האדום, בשלושת הרמזורים לפניה שמאלה, המשיך בנסיעה, חצה את קו העצירה בצומת ופנה ברציפות שמאלה, עם האוטובוס, אל רחוב לבון, תוך שהוא חוסם את נתיב נסיעתו של המנוח, במרכז הצומת ומתנגש במנוח בעצמה.

כתוצאה מההתנגשות הוטל המנוח מעל האופנוע, לעבר הכביש, פונה לבית החולים כאשר הוא פצוע קשה, מחוסר הכרה וסובל מפגיעה רב מערכתית קשה ונפטר בשעה 19:48.

כאמור, ביום 3.10.22 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון.

לבקשת הצדדים, נשלח הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר וביום 12.2.23 טענו הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה טען לעונש:

הגיש תצהירי נפגעי עבירה מטעמים של ילדי המנוח- יובל (בת 23) עמית (בן 19) וליאן (בת 14).

הפנה לכנות שבה תואר המנוח, על היותו עוגן לילדיו והחיסרון מאז לכתו.

ב"כ המאשימה טען כי הגם שממרחק של 82 מטרים יכול היה הנאשם לראות כי ברמזור בכיוונו דולק אור אדום, המשיך בנסיעה רצופה. מה שמלמד על דרגת הרשלנות הגבוהה ביותר- רשלנות רבתית.

ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם אוחר ברישיון נהיגה משנת 1994 ולחובתו נרשמו 20 הרשעות, האחרונה משנת 2021. והפנה להרשעות מהשנים 2019 ו 2004 שהינן בגין עבירות של אי ציות למרור עצור ושל חציית קו הפרדה רצוף, המלמדות לשיטתו על נהיגה שאינה בטיחותית.

ביחס לתסקיר שירות המבחן, הפנה לעובדה כי הנאשם מקבל אחריות על מעשיו והתקשה לקבל את הבשורה על מות המנוח, כמו גם כאב רב על הנזק שנגרם.

כמו כן, הפנה לדברי הנאשם בפני שירות המבחן, לפיהם, מכיר את הצומת היטב, ומשכך, היה עליו לשים ליבו היטב למופעי האור.

בנוגע למידת הפגיעה ציין ב"כ המאשימה כי נגרם האסון הנורא מכל והפגיעה בערך היא מוחלטת ובלתי הפיכה.

ב"כ המאשימה ציין כי הגם שעובדות כתב האישום מתארות כניסה לצומת באור אדום, לא מיוחסת לנאשם עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור וזאת מהטעם שפרקליטות המדינה השתכנעה שהנאשם לא ניסה 'לגנוב' (כלשונו) את האור האדום, אלא, המשיך בנסיעה רצופה, ללא יסוד נפשי של אדישות או פזיזות.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה ואף הגיש אותה.

עיינתי בכל הפסיקה שהוגשה ואולם, חלקה אינו רלוונטי, כיוון שעוסק בעבירות הריגה (כגון פסקי הדין בעניין אלמוג בוחבוט, עמרי זילברמן, ראמי עותמאן ועוד) ומשכך, אתייחס לחלקה:

רע"פ 2996/13 **טטיאנה נייאזוב נ' מדינת ישראל**, בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשמת אשר הורשעה בגרימת מוות ברשלנות ואי ציות לתמרור. הנאשמת נהגה ברכבה הפרטי כאשר עמה ברכב היו המנוחה ואשה נוספת. במהלך הנסיעה בהגיעה לצומת, לא צייתה לתמרור עצור, נכנסה לצומת וחסמה את דרכו של רכב מסחרי אשר לא הצליח לבלום והתנגש ברכבה. הנוסעת הנוספת וכן הנהג המעורב נחבלו חבלות של ממש. בית המשפט קבע רף רשלנות גבוה במיוחד, וזאת אף אם ניתן להניח כי הנאשמת עצרה לפני תמרור "עצור", **הושתו על הנאשמת 8 חודשי מאסר בפועל, פסילת רישיון למשך 10 שנים ועונשים נלווים. בערעור לבית המשפט המחוזי, הופחת עונשה ל-7 חודשי מאסר בפועל.**

רע"פ 2842/96 **כחלון ויקטור נ' מדינת ישראל**, נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, אשר הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בנתיב בעבירה של גרם מוות ברשלנות, בשל מעורבותו בתאונת דרכים בה נהרג רוכב אופנוע שנסע מולו, והושת עליו **עונש מאסר בפועל של 12 חודשים** וכן עונשים נוספים. בהכרעת הדין נקבע, בין היתר, כי לא זו בלבד שהנאשם היה חסר עירנות בתגובתו, אלא הפר חובת הזהירות המוטלת עליו בהיותו בנסיעה בכיוון ההפוך לכיוון המותר.

גמ"ר (תעבורה תל אביב-יפו) 5248-10-20 **מדינת ישראל נ' יהושע נסים עמר**, הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גרם מוות ברשלנות, עת שנהג ברכב מסחרי, בנתיב השני מימין מבין 4 נתיבי נסיעה, לכיוון ישר בלבד ובהגיעו לצומת, סטה בחדות מנתיב נסיעתו, דרך נתיב תחבורה ציבורית שלימינו ופנה ימינה ליציאה לכביש 4. בניגוד לתמרור האוסר על הפנייה ימינה.

נקבע כי רשלנות הנאשם ברף הגבוה ובהתחשב עברו התעבורתי המכביד (100 הרשעות, בהן 16 מהעשור האחרון, ושתי תאונות קודמות), כמו כן, בעברו הפלילי המכיל 12 הרשעות (שהתיישנו וטרם נמחקו), ולפיכך קבע בית המשפט כי מתחם הענישה הראוי במקרה זה כולל מאסר בפועל, לתקופה שבין 15-30 חודשים ופסילה בפועל לתקופה שבין 8-20 שנים. **בגז"ד הוטלו על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל ופסילת רישיון ל-15 שנים לצד עונשים נלווים.**

ע"פ (מחוזי ת"א) 45337-10-14 **שושן יוסף מדר נ' מדינת ישראל**, הנאשם הורשע בעבירות של גרם מוות ברשלנות ונהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש עקב אחריותו לאירוע תאונתי שהתרחש כאשר נכנס הנאשם עם רכבו (טנדר גדול) לצומת וזאת בניגוד לאור האדום בכיוון נסיעתו והתנגש עקב כך ברכב פרטי וגרם למותו של נוסע ולפציעתם של שלושה נוספים באותה מכונית שכולם נחבלו חבלות של ממש. נקבע כי רשלנות הנאשם ברף הגבוה ובהתחשב בעברו התעבורתי המכביד (84 הרשעות קודמות, מרביתן בעלות אופי בטיחותי מובהק וכן, לחובתו נזקק גם עברו הפלילי), **לפיכך נקבע מתחם של מאסר בפועל בין 12 חודשים ועד - 36 חודשים, והנאשם נידון ל-20 חודשי מאסר בפועל ו-14 שנות פסילת רישיון, לצד עונשים נלווים.**

בית המשפט העליון שדן בבקשת הערעור המליץ למבקש ובא כוחו לחזור בהם מהערעור ולהשאיר בעינה את החלטת קמא לעניין העונש, למעט רכיב הקנס שהוטל על ידו.

לאור כל זאת, עותרת המאשימה להטלת עונש מאסר שלא יפחת מ-15 חודשים, מאסר מותנה, קנס מידתי ופיצוי משמעותי למשפחת המנוח, שלא יפחת מ-30,000 ₪, כמו גם פסילה שלא תפחת מ-15 שנים.

ב"כ הנאשם טען לעונש: הפנה לעובדה כי תיקון כתב האישום השמיט את המילים "רשלנות חמורה ובחוסר תשומת לב לחיי אדם". טען כי הנאשם התבלבל ברמזור.

כמו כן, הביע השתתפות בצער המשפחה בשמו בשם המנוח.

בנוגע לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה סניגורו למפורט בתסקיר שירות המבחן ולעובדה כי בנסיבות חייו, בקלות יכול היה הנאשם לסטות מדרך הישר ואולם, אימץ דרך נורמטיבית, לעובדה כי הנאשם בוכה באולם. לטעמו של הסניגור, התסקיר הינו שיקומי שכן הסיפא שלו מבקש כי במידה ויוטל עונש מאסר, יהא זה דחוי בחודש וחצי, על מנת לאפשר לנאשם להפגש עם שירות המבחן ולהתכונן לעונש המאסר.

הסניגור הפנה לסבלו של הנאשם ולטעמו, עונש מאסר בפועל לא ירצה את משפחת המנוח והציבור.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה והגיש אותה ואתייחס לחלק מפסקי הדין הרלוונטים לענייננו:

גמ"ר (תעבורה חדרה) 2725-05-21 **מדינת ישראל נ' פאוזי מסארוה**, הנאשם הודה והורשע בעבירה של גרם מוות ברשלנות, זאת כאשר נהג ברכבו, במהירות גבוהה והחל לבצע עקיפה, בתוך כך, איבד שליטה על רכבו התנגש בשני רכבים וגרם עקב כך למותו של המנוח ולפציעתו של נוסע שישב לצדו ואף הוא עצמו נחבל חבלות של ממש. בית המשפט לתעבורה קבע כי רמת רשלנותו הייתה ברף הגבוה, וקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול יובצעו בעבודות שירות, לבין 24 חודשי מאסר בפועל ותקופת פסילה בין 6-16 שנים. ואולם, בהתחשב בגילו הצעיר בעת התאונה (23), בעברו הנקי, בשיהוי של שנתיים בהגשת כתב אישום ובחרטה שהביע, הושת על הנאשם **מאסר בפועל למשך 9 חודשים, שירוצה בעבודות שירות, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים, לצד עונשים נלווים.**

גמ"ר (תעבורה מרכז) 100-04-19 **מדינת ישראל נ' דניאל שלום**, הנאשם הודה והורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של גרימת מוות בנהיגה רשלנית, עת פגע עם רכבו בהולכת רגל שעה שחצתה את הכביש במעבר חצייה, וגרם למותה. זאת משלא הבחין במנוחה, לא האט ולא בלם את רכבו. נקבע כי רשלנות הנאשם היא ברף הבינוני ובהתחשב בכך שמדובר בנאשם נורמטיבי, בעל משפחה וותק נהיגה של 33 שנים, נעדר הרשעות קודמות והן בהתחשב בחלוק הזמן, בית המשפט השית על הנאשם **5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ופסילה בפועל למשך 5 שנים.**

ערעור הנאשם שהוגש לבית המשפט המחוזי באשר להכרעת הדין נדחה לאחר שהמערער שמע את הערות בית המשפט וחזר בו מהערעור. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

לאור זאת ונוכח העובדה כי עברו של הנאשם נקי מפלילים טען הנאשם ב"כ למתחם שיחל בשישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר, תוך שהוא מבקש לאמץ את הרף התחתון.

הנאשם טען לעונש: ראשית, פנה למשפחת המנוח בבכי: "אני מאוד מצטער, אני מבקש מאוד סליחה". הנאשם תיאר, בהתרגשות, כי אינו אוכל, אינו ישן, חיי אינם חיים והמנוח עומד לנגד עיניו כל יום. הנאשם ציין כי משפחתו נהרסה גם היא ואשתו החלה לעבוד בניקיון כיוון שאינו נוהג עוד.

אשת הנאשם טענה לעונש: בבכי תיארה כי גם היא והילדים לא ישנים, תארה את הקושי הכלכלי, את קשיי הנאשם והכאב המשפחתי. גם היא ביקשה סליחה ממשפחת המנוח.

דין והכרעה

העקרונות לפיהם יש לגזור את דינו של מי שהורשע בגרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים: נקבעו על ידי בית המשפט העליון בע"פ 6755/09, **ארז אלמוג נגד מדינת ישראל**: "נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. **האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל** כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. **השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".**

מדיניות זו, בנוגע למאסר בפועל, מוזכרת ומיושמת בפסיקה. כך: ברע"פ 8576/11 **הילה מזרחי נ' מדינת ישראל**, שם הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, על נאשמת שהיתה בהריון בסיכון. **בית המשפט ציין כי "לא ראינו מקום לסטות ממדיניות הענישה הנוהגת בנושאי גרימת מוות ברשלנות, שדינה ככלל מאסר מאחורי סורג ובריה במסגרת המאבק בתאונות, ואשר חריגיה מעטים ומקרה זה אינו ביניהם על פי נסיבותיו. חיי אדם קופדו".**

וכן, בעפ"ת 40285-10-15 **מדינת ישראל נגד פישמן**, בו קבע בית המשפט כי: "אנו רואים עם זאת להדגיש, כי הדברים נאמרו ויושמו גם במקרים שבהם לנהגים שהורשעו היו נסיבות קשות ביותר: היריון בסיכון גבוה, אם לילדים קטינים וכיו"ב ועדיין האמירה החד משמעית היתה כי **מקום שקופחו חיי אדם ברשלנות של נהג, אין לא תיתכן ענישה הולמת שאיננה כוללת בתוכה רכיב של מאסר מאחורי סורג ובריה".**

הערכים המוגנים:

נוכח נהיגתו הרשלנית של הנאשם, קופחו חיי המנוח והפגיעה בערך המוגן של קדושת החיים הינה מוחלטת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

מידת הרשלנות: כמתואר בכתב האישום, בכיוון נסיעת הנאשם- ישר, **דלקו שלושה רמזורים אדומים!** אמנם, כתב האישום אינו מייחס לנאשם עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור, ואולם, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לכל הפחות, נהג הנאשם כאשר **אין אור ירוק בכיוון נסיעתו.**

רשלנותו של הנאשם הינה בכך שלא שם ליבו לרמזור, שלא לומר- רמזורים! בכיוון נסיעתו. רשלנות זו אף מתחדדת נוכח דבריו בפני שירות המבחן, לפיהם הוא מכיר את הצומת טוב ועובר בה תדיר. **מכאן, שהיה עליו להכיר את הסתעפות הרמזורים.**

עוד יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם הינו נהג ציבורי ומשכך, חלה עליו חובת זהירות מוגברת.

עצם אי הנהיגה באור ירוק מהווה רשלנות לפחות ברף הבינוני- גבוה.

לאחר שלקחתי בחשבון את מצב הכביש, התאורה, שדה הראיה והעובדה כי למנוח עצמו דלק אור ירוק בכיוון נסיעתו, יחד עם האמור לעיל, **אני קובעת רשלנות ברף הבינוני גבוה, נוטה לגבוה.**

תוצאת התאונה הינה קשה, המנוח, מר יעקב מלכה ז"ל, היה אב מסור לשלושה ילדים ולחסרונו אין מזור.

בקצרה, ועל מנת שלא לפגוע בצנעת הפרט אציין כי מהתצהירים עולה השבר הקשה ממות האב, שמתואר כדמות מיטיבה ותומכת, החוסר היומיומי של ילדיו בקרבתו והעצב שממלא את חייהם.

ילדי המנוח מתמודדים עם המציאות החדשה והעובדה כי אביהם לא ילווה אותם ברגעים החשובים בחייהם.

מתחם העונש ההולם, כפי שנלמד מהפסיקה:

עפ"ת 24573-05-13 **פטר נ' מדינת ישראל**, דחה בית המשפט המחוזי ערעור הנאשם, שהוטלו **15 חודשי מאסר בפועל ו - 13.5 שנות פסילה** על נאשם שגרם למותה של הולכת רגל אשר חצתה את הכביש במעבר חציה. בית המשפט המחוזי ציין כי המערער הפר את חובת הזהירות המוטלת עליו הפרה בוטה ברף הגבוה.

עפ"ת (מחוזי מרכז) 54913-03-14 **זאהיר עאסי נ' מדינת ישראל**, נאשם אשר הורשע בגרם מוות ברשלנות, נהג

משאית מערבול בטון והחל להיכנס לצומת ולפנות שמאלה, בעוד האור ברמזור שבכיוון נסיעתו אדום, חסם את נתיב נסיעת המנוח התנגש ברכבו וכתוצאה מכך גרם למותו. נקבע רף רשלנות גבוה. **בית המשפט המחוזי הותיר את רכיב המאסר בן 20 החודשים על כנו. בנוגע לרכיב הפסילה- הפחית מ-15 ל-12 שנים והקנס הופחת מ-10,000 ל-5,000 ₪,**

רע"פ 4880/17 **אלקס אולג קוסה נ' מדינת ישראל**, נאשם הורשע בגרם מוות ברשלנות לאחר שסטה בחדות, חסם את נתיב נסיעת רוכב אופנוע וגרם למותו. הושתו על הנאשם **12 חודשי מאסר, 6 שנות פסילה**, ועונשים נלווים. בית משפט קמא קבע רשלנות גבוהה לנאשם, התייחס לעברו התעברתי שאינו מכביד, למהירות נסיעת המנוח שלא היה בה לנתק את הקשר סיבתי בין התאונה ותוצאותיה ופסק כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל, לצד פסילה ממושכת 5-20 שנה. הערעור נדחה ונקבע כי העונש סביר ומאוזן המצוי ברבע התחתון של מתחם הענישה שנקבע. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה אף היא.

רע"פ 9909/17 **מאיר דרויש נ' מדינת ישראל**, הנאשם, נהג אוטובוס ציבורי, פגע במנוחה, עת חצתה מעבר חציה. בית המשפט קבע כי הרשלנות הינה גבוהה וגזר על הנאשם **14 חודשי מאסר בפועל ו-10 שנות פסילה** וקבע: **"התאונה ותוצאותיה הטרגיות השפיעו באופן ממשי גם על הנאשם ומשפחתו ולא רק על משפחת המנוחה, אך האינטרס הציבורי במקרה זה, דוחק מפניו את האינטרס האישי של הנאשם ומחייב ענישה חמורה ומרתיעה, בדמות מאסר בפועל"**. בית המשפט המחוזי הפחית את עונש המאסר ל-9 חודשים ובית המשפט העליון אישר עונש זה.

ע"פ 6755/09 **ארז אלמוג נ' מדינת ישראל**, המערער הורשע על פי הודאתו, בעבירה של גרם מוות ברשלנות, תוך שנהג במהירות מופרזת, איבד שליטה והתנגש בעמוד חשמל. נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וכן 10 שנות פסילה.

ביהמ"ש העליון דחה הערעור, דרך נהיגתו של הנאשם מהווה רשלנות של ממש וכי 10 חודשי המאסר אינם עונש קל ואולם, אינו מחמיר במידה מצדיקה התערבות.

מתחם הענישה:

נוכח כל האמור לעיל ורמת הרשלנות באופן נהיגת הנאשם, אני סבורה שמתחם הענישה הראוי הינו בין 12 ועד 22 חודשי מאסר, 6 ועד 13 שנות פסילת רישיון, עונשים מותנים ופיצוי.

מקום בו רף הרשלנות הינו בינוני גבוה, נוטה לגבוה, עתירתה של ההגנה לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, אינו מצוי במתחם העונש ההולם.

נסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

הנאשם לקח אחריות והודה בכתב אישום מתוקן לקולא.

הנאשם הינו נשוי, אב לשלושה קטינים.

פרנסתו כנהג ציבורי נקטעה וכעת הוא עובד במפעל לאריזות. בעקבות התאונה אשתו החלה לסייע בפרנסת הבית.

עברו התעבורתי תקין. משך 23 שנות נהיגה, צבר לחובתו 20 הרשעות, מתוכן 2 להצגה והיתר התיישנו. עברו שהתיישן אינו תקין.

מתסקיר שירות המבחן ודברי הנאשם עצמו עולה כי הנאשם הפנים את תוצאות התאונה, לקח אחריות ומתחרט באופן אמיתי וכן.

שמעתי בקשב רב דבריו ודברי אשתו, בנוגע להשלכות התאונה על חייהם ועל הרס משפחתם. יחד עם זאת, יש לזכור כי מרבית הנאשמים בעבירות של גרימת מוות ברשלנות הינם אנשים נורמטיביים, שחייהם וחיי משפחתם השתנו, לעתים לבלי היכר, בעקבות התאונה.

גם לעניין זה התייחסה הפסיקה:

בע"פ 52518-07-12 לגטווי נ' מדינת ישראל: "הענישה בתיקים מסוג זה היא לעולם קשה, מכאיבה ומעוררת חיבוטי נפש של ממש, מעבר לקושי האינהרנטי הגלום במלאכת הענישה ככלל. הקושי עניינו בכך, שמרבית העבריינים בתחום זה הם אנשים נורמטיביים, לעיתים קרובות מצטיינים בכל תחומי חייהם האחרים, אנשים תורמים, חיוניים ועדיין, בשל רשלנותם קופדו חיי אדם".

כאמור, במקרים אלו, יש לתת משקל בכורה לפגיעה הקשה בערך המוגן של קדושת חיי האדם ולאינטרס הציבורי של הרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם והשפעת הענישה על חייו.

לאחר שלקחתי בחשבון את הודיית הנאשם ולקיחת האחריות, את נסיבותיו האישיות ועברו התעבורתי, יחד עם עמדת שירות המבחן בנוגע ליכולתו להתמודד עם מאסר, ולאור עמדתה העונשית של המאשימה- שעתרה למאסר שלא יפחת מ- 15 חודשים, על אף שיכול ויש מקום להטיל מאסר מעבר לתקופה זו, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעתירת המאשימה ואני מציבה את הנאשם בשליש התחתון של מתחם הענישה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 15 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יאסר כעת ובכפוף לחתימה על ערבות עצמית על סך 10,000 ₪, יעוכב ריצוי מאסרו והנאשם עמוד 8

ייתייב בבית סוהר מחוז תל אביב - ימ"ר ניצן ביום 4.5.23 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, **מרים חייאב רכזת מיין מוקדם - 074-7831077 (במקום 08-9787377)**

מירב אבוחצירה רשמת מאסרים נדחים - 074-7831078 (במקום 08-9787336).

דואר אלקטרוני: MaasarN@ips.gov.il

2. 9 חודשי מאסר מותנה. והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה בה הורשע, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה למשך 3 שנים.

3. 12 חודשי פסילה מותנית. והתנאי הוא, שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, למשך 3 שנים.

4. פסילה לתקופה של 9 שנים. הפסילה תחל מיום פסילתו המנהלית-16.10.21. אין צורך בהפקדה.

5. פיצוי למשפחת המנוח בסך 20,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורציפים, כשהראשון לא יאוחר מיום 16.4.23.

מובהר כי הפיצוי הינו סמלי ואין בינו לבין התביעה הנזיקית דבר.

נוכח הטלת מאסר בפועל ופיצוי, לא הטלתי קנס.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן, שיאפשר לנאשם להשאר בקשר עמו, עד לתחילת ריצוי המאסר, וזאת, בהתאם להמלצתו בתסקיר.

ניתן היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, במעמד הנוכחים